

**ŐSZENTSÉGE FERENC PÁPA ÁLLAMTITKÁRA,
ŐEMINENCIÁJA
TARCISIO BERTONE BÍBOROS
ÁLTAL CELEBRÁLT
BOLDOGGÁ AVATÁSI SZENTMISE KERETÉBEN AVATTA BOLDOGGÁ**

**ISTEN SZOLGÁJA
LUIGI NOVARESE
EGYHÁZMEGYÉS PAPOT
A KERESZT CSENDES MUNKATÁRSAI
ÉS A SZENVEDÉS ÖNKÉNTESAI
ALAPÍTÓJÁNAT**

**RÓMÁBAN, 2013 MÁJUS 11-ÉN A
FALAKON KÍVÜLI SZENT PÁL BAZILIKÁBAN**

Alapító atyánkra így emlékezett XVI. Benedek pápa 2013. évi Betegek világnapi üzenetében: “Tiszteltreméltó Luigi Novarese, akire sokan még ma is nagyon jól emlékeznek, szolgálata végzése során megértette, milyen fontos a betegekért és a szenvedőkért, illetve velük együtt imádkozni. Gyakran kísérte őket Mária-kegyhelyekre, különösen a lourdes-i barlangba”.

ÉLETRAJZI ADATOK LUIGI NOVARESE A BETEGEK APOSTOLA

Isten Szolgája az Alessandria közelében fekvő Casale Monferrato-ban született 1914 július 29-én. Utolsó a kilenc gyerekből, már serdülő korban megtapasztalta a szenvedést amikor tüdőtuberkulózisban betegedett meg. Több kezelés és kúra ellenére a betegség a végelgyengülésbe vitte. Miután hosszasan és kitartóan imádkozott a Segítő Szűzhez, hirtelen felgyógyult, a jobb lába azonban megsínylette a betegséget. A szenvedés iskolájában nevelkedve úgy döntött, orvos lesz; azonban anyja hirtelen halála után kétségtelen indíttatást érzett a papi hivatásra. A római Almo Collegio Capranica és a Pápai Gergely Egyetem diákja lett majd 1938 december 17-én pappá szentelték. Ezt követően megszerezte a teológiai licenciátust, az egyházi diplomát és a Rota Romana-i ügyvédi diplomát majd a Szentszék szolgálatába lépett az Államtitkárságon.

A következő években megnyílvánult kiemelkedő figyelme a betegek és szenvedők iránt és megkezdte Művének alapítását. Őminenciája mons. Giovan Battista Montini az Államtitkárságba hívta, ahol különböző irodákban dolgozott. Montinivel különböző alapítványokat hoztak létre:

- 1943-ban a "Máriás Papi Szövetséget" beteg és nehézségekkel küszködő papok részére;
- 1947-ben Psorulla Elvira Myriam nővérel együtt megalapították a "Szenvedés Önkénteseit": a társulat nyitva áll mindazon betegek számára, akik aktívan akarnak részt vállalni a kegyelmi életben és az apostoli munkában. A betegeknek egy új lelki és pasztorális megközelítése érlelődik meg az ő karizmatikus megérzése által: a betegek nem csak a keresztény szolidaritás és szeretet tárgyai hanem aktív résztvevői az evangelizáció művének.
- 1950 november 1-én, a "Kereszt Csendes Munkatársait", papok és laikusok, betegek és egészségesek közösségét, akik az evangéliumi tanácsok gyakorlásával valósítják meg a társulati karizmát – a szenvedés értékesítését és a beteg apostolátusát – a szervezet vezető szerepet tölt be;
- 1952-ben a "Betegek testvéreit", testvéreket és nővéreket, akik segítik a szenvedőket az apostolkodásban;
- ezt követően pedig a "Kereszt Csendes Munkatársainak Testvéreit" és a hozzájuk Társuló Püspököket.

Isten Szolgája számtalan kezdeményezéssel segítette elő és fejlesztette a betegek apostolátusát az Egyházban és a társadalomban: lekigyakorlatok, rádióműsor, folyóiratok, zárandoklatok, különböző találkozók, munkacsoportok és rehabilitációs központok, leprás missziók, kórházi lelkipásztorkodás formájában. Találkozókat szervezett a beteg papok részére és két folyóiratot alapított: "A Horgony", havi újságot a betegeknek és "A Horgony az Egészség Egységében", pasztorális jellegű kéthavonta megjelenő lapot. Elindította az első, szenvedőkhöz szóló rádióműsort, "A nyugalom negyedórája", a Vatikáni Rádióban.

Az évek folyamán több ház létesült Olaszországban és külföldön: Lengyelországban, Portugáliában, az Egyesült Államokban, Kolumbiában, Kamerunban.

A Mű az 1960 november 24-i "Valde pronandae" kezdetű apostoli irat által pápai jogúvá vált és betérjesztetett a Zsinati Szent Gyűlés elé. Ezt a 2001 május 17-i Laikusok Pápai Tanácsa által kibocsátott Dekrétum is megerősítette.

1962 és 1977 között, pápai megbízás révén, az olaszországi Betegek Lelkigondozásának felelőse lett, megfogalmazta a betegek lelki gondozásáról szóló kórházi törvényt, amelyet az Olasz Parlament elfogadott és életbe léptetett.

Íly módon kifejeződött az Alapító terve: értékesíteni «a beteget a betegen keresztül az egészséges testvér együttműködésével».

Az Isten Szolgája által megélt lelkiség a «belső csenden» alapszik, amely teret létesít a szívben (a «belső sátorban») a Szentháromságos Szeretetnek és a testvéri szolgálatnak. A szeretet tökéletesedésének útját a belső csend fokozataira építi: hogy együtt járva Máriával, létrejöjjön a Krisztussal való teljes hasonulás. A halálos és bocsánatos bűn csendje, a szenvedélyek finom egyensúlya, és Máriával együtt Krisztus érzelmeinek fokozatos megélése: az alázatosság, a szegénység, az engedelmesség, a fogékonyság a Szentlélek cselekedeteire, a szenvedés csendes

felajánlása Krisztussal együtt, Isten Akaratának imádata akkor is amikor ennek minden emberi logika ellentmond.

Isten Szolgája hősiességét tett a belső csend gyakorlásában, és Máriával teljes közösségben élve állandóan gyakorolta az evangéliumi tanácsokat: a szüzességet, a szegénységet és az engedelmisséget és kitartóan gyakorolta az isteni és sarkalatos erényeket. A Kereszt misztériumára öszpontosuló élete végén, mons. Novarese Lajos 1984 július 20-án a Róma melletti Rocca Priora-ban szenderült el az Úrban.